

For sagen er jo, at hr. Ove Fich i det år, der nu snart er gået, har gjort utrolig meget ud af at sige, at det var meget vigtigt, at man her i Folketinget fik inddraget befolkningen i den EU-debat, der skulle føre frem til det oplæg, som regeringen nu er kommet med. Men den egentlige folkelige debat, må hr. Ove Fich jo erkende, nu her efter at oplægget er en realitet, er aldrig kommet. Spørgsmålet er så, om det er muligt at få den dialog i befolkningen, som skulle være en del af den folkelige debat, nu.

Det er det jo ikke, og det må Socialdemokratiets ordfører også erkende. Man kan jo ikke debattere et oplæg, som er færdigudarbejdet. Nej, det, der kommer nu, er en debat, som bliver på den ene parts præmisser, som bliver med en envejskommunikation, hvor det er folketingsflertallet, der endnu en gang skal ud og fortælle befolkningen, hvad befolkningen bør mene om EU-spørgsmålet, hvor man ikke får en dialog, men hvor man får det, at folketingspolitikere skal ud og forklare, hvorfor man nu har gjort, som man har.

Og se, så er man jo ikke nået et skridt videre i forhold til den 2. juni 1992. Så har man jo intet lært, og så begår man nøjagtig den samme fejl én gang til: at man ikke laver et dansk forhandlingsoplæg på baggrund af en egentlig debat i befolkningen, men man laver det alene herinde i Folketinget, og så skal man bagefter ud og forklare, hvad det er, man har gjort. Hvis man vælger den vej og fortsætter den vej og vælger ikke at spørge befolkningen om så vigtigt et emne som det her om, hvad den danske forhandlingslinje skal være, må Socialdemokratiets ordfører jo erkende, at så styrer man direkte mod et nyt nej, når vi skal stemme om de resultater, der muligvis kommer ud af regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg skal ikke kommentere den lidet charmerende alliance bag det sidste dagsordensforslag, men i stedet for vende mig til hr. Ove Fich.

Jeg vil sige til hr. Ove Fich, at den liste, han læste op om SF's ønsker, synes vi er en god liste. Jeg tror såmænd, at hr. Ove Fich kan have glemt et par stykker.

Men SF har ikke misforstået noget i denne sag. Det, forhandlingerne brød sammen på, var jo noget ganske reelt: at vi ikke kunne få et løfte fra regeringen om, at Edinburgh-Afgørelsen fortsætter, ikke bare til afslutningen af regeringskonferencen, men også efter regeringskon-

ferencen. Det er the key point. Det løfte kunne vi ikke få. Statsministeren har i dag bekræftet, at den gælder til ved afslutningen. »Ved afslutningen«, hvad er det for noget? Uld er det i hvert fald.

Det, vi ville have, var en klar markering fra regeringen om, at dette måtte gælde efter konferencen og dermed også være det, som vælgerne skulle tage stilling til ved den folkeafstemning, som vi mener, der skal være efter forhandlingsresultatet. Det er desværre ikke misforståeligt.

Det, jeg egentlig har svært ved at forstå, er, at det ikke er socialdemokratisk politik, det, vi siger her. Var det ikke det, vælgerne fik at vide, om en ny og langsigtet politik? I hvert fald er jeg ret sikker på, at hvis jeg tager på besøg i et par tilfældigt udvalgte socialdemokratiske vælgerforeninger, er det den version, som jeg gengiver her fra Folketingets talerstol, de bedst genkender fra for nogle få år siden.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Først til hr. Ove Fich, som beklager, at der ikke er et flertal, der står bag det udspil, som regeringen nu er kommet med: Jeg skal selvfølgelig ikke beklage så meget, at SF er gået, og at regeringen så pludselig fik kolde fødder og ikke turde lave et forlig med Venstre og De Konservative.

Men jeg kunne da godt undre mig lidt over, at der er andre partier, der blev hængt af forhandlingerne uden nogen form for begrundelse. Det er jo egentlig pudsigt, når man så bagefter skal høre fra Folketingets talerstol, at Socialdemokratiet beklager, at der ikke er et flertal bag.

Det kunne måske være, at der var nogle, der var mere interesserede, end hr. Ove Fich umiddelbart turde tro på. Der er ingen tvivl om, at der er store dele af det, som selv Fremskridtspartiet er interesseret i. Selvfølgelig ville det også være kommet til at koste, og det ved hr. Ove Fich selvfølgelig udmærket godt; men han kunne i det mindste have givet os en forklaring på det.

Udenrigsministeren sagde så fint, at nu skulle vi ikke køre fast i detaljer, og det må jeg da indrømme, at det har regeringen så heller ikke gjort, for der er virkelig ikke særlig mange detaljer i det udspil, som er kommet. Både når man læser udspillet, og når man hørte, hvad der blev sagt i dag, når man frem til, at der rent faktisk kan puttes så at sige alt ind i det udspil, som regeringen er kommet med. Og selvfølgelig,